

FILIALA JUDEȚEANĂ NEAMȚ
„Ștefan cel Mare și Sfânt”
PIATRA NEAMȚ

ANIVERSAREA A 100 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA TRUPELOR DE VÂNĂTORI DE MUNTE DIN ARMATA ROMÂNĂ

Acum, când comemorăm 100 de ani de la înființarea primelor structuri din Armata română capabile să ducă acțiuni de luptă în teren muntos (3 noiembrie 1916), ne reamintim de EPOPEEA VÂNĂTORILOR DE MUNTE, care s-a născut în focul marilor bătălii din primul război mondial pentru apărarea ființei naționale.

La declanșarea primului război mondial, România nu avea trupe de vânători de munte, deși o treime din teritoriul național este acoperit de teren muntos.

Încercărilor statului român de a-și crea trupe specializate pentru lupta în munți li s-au opus țările garante: Imperiul Austro - Ungar și Imperiul Otoman.

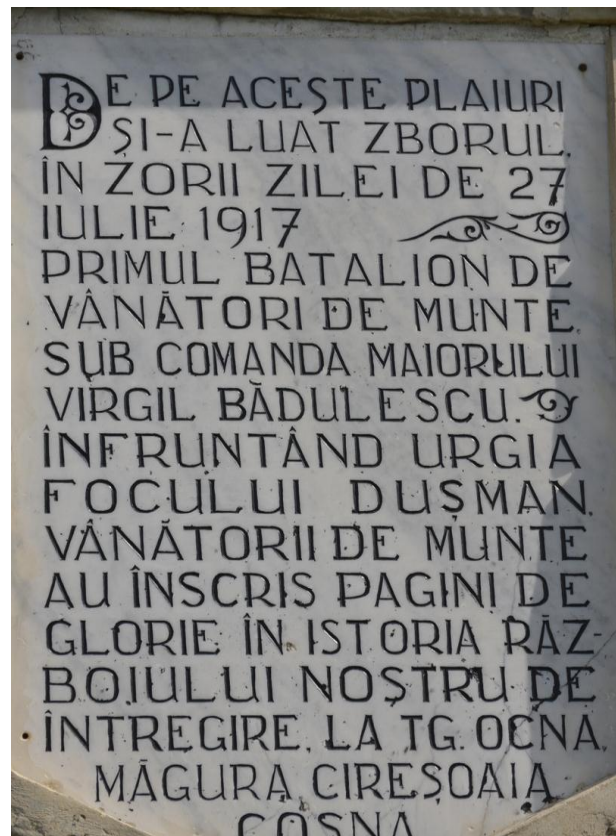
Lipsa acestor trupe a însemnat un handicap pentru România în primul război mondial și a dus la pierderea unor teritorii importante în urma acțiunilor executate, prin manevre de întoarcere, de către trupele germane și austro – ungare în trecătorile Turnu – Roșu și Rucăr – Bran.

Marele Cartier General Român, prin Ordinul nr. 204, din noiembrie 1916, a decis ca Școala Militară de Schiori să fie transformată

în Corpul Vânătorilor de Munte, sub comanda căpitanului Virgil Bădulescu.

Speranța românilor că dușmanul va fi înfrânt la porțile capitalei nu s-a împlinit. Corpul Vânătorilor de Munte a părăsit Bucureștiul și, după o lună de zile de pribegie, a ajuns în orașul Târgu Neamț, unde a fost întâmpinat cu ospitalitate și simpatie de populația locală.

În ianuarie 1917, când generalii germani planificau ofensiva pentru scoaterea României din luptă, la Târgu Neamț, Corpul Vânătorilor de Munte a fost transformat în primul Batalion de Vânători de Munte, unitate luptătoare care, în vara aceluiași an, a primit botezul focului pe înălțimile Cireșoaia și Coșna, acolo în „triunghiul de foc” Mărăști, Mărășești și Oituz, dar și al speranței de supraviețuire. Și am supraviețuit!

*Monumentul Vânătorilor de Munte,
Culmea Pleșului, Târgu Neamț*

După oprirea ofensivei în Poarta Focșaniului, ca urmare a pierderilor suferite, batalionul revine în garnizoana Târgu Neamț pentru refacere și completarea efectivelor. În această perioadă batalionul de vânători de munte este transformat în Regimentul 8 Vânători de Munte, în fruntea căruia a fost numit comandant onorific Principele Carol (viitorul rege Carol al II – lea).

În anul 1919 Regimentul 8 Vânători de Munte a participat, în cadrul „Grupului General Dumitrescu”, la înăbușirea revoluției comuniste a lui Bella Kun, a ocupat Budapesta și a impus respectarea hotărârii ardelenilor de a se uni cu țara.

În perioada 1918 – 1939 trupele de vânători de munte au cunoscut o evoluție pozitivă, astfel că, la sfârșitul anului 1938, armata română avea 3 Brigăzi Mixte Munte, cu reședințe în garnizoanele Brașov, Bistrița – Năsăud și Sebeș (Alba).

În preajma declanșării celui de-al doilea război mondial, în luna august 1939, când în marele capitale ale Europei se urzeau prevederile Tratatului Ribbentrop – Molotov și ale Dictatului de la Viena, prin Decret Regal se înființează Brigada 4 Mixtă Munte, care avea în structură organică: Grupurile 8 și 9 Vânători de Munte, fiecare cu câte 2 batalioane. Brigada a fost înființată ca anexă a Brigăzii 1 Munte din zona Aiud, Sebeș și Alba – Iulia.

Deși, prin Decretul Regal, garnizoanele celor 4 batalioane au fost stabilite în localitățile Târgu – Neamț, Rădăuți, Miercurea – Ciuc și Târgu – Ocna, aceste unități s-au stabilit în localitățile nominalizate abia la terminarea războiului, în anul 1945, după care au fost desființate.

În garnizoanele respective s-a înființat partea sedentară (anexa) a unităților, care se ocupau cu încorporările, instruirea tinerilor și completarea unităților până la statul de război, în urma pierderilor pe front.

Începând cu 3 iulie 1941 Corpul de Munte a participat la eliberarea Bucovinei și Basarabiei, ulterior, ajungând prin lupte până în munții Crimeii și Caucaz.

După 27 august 1944 vânătorii de munte au participat la eliberarea Transilvaniei. Ulterior participă cu Diviziile 1 și 2 la eliberarea Ungariei,

în Munții Bükk, a Slovaciei, în Munții Metaliferi, Munții Tatra și Podișul Boemiei. Diviziile 3 și 4 erau desființate din 27 august 1944.

În fiecare an, în ziua de 3 noiembrie, aducem un pios omagiu ostașilor vânători de munte rămași pe câmpurile de luptă, în primul și al doilea război mondial, care, prin jertfa lor, au asigurat prezența noastră aici, unde am fost dintotdeauna, în vatra cu jăratecul niciodată stins.

Acum, când sărbătorim ziua vânătorilor de munte, aducem același pios omagiu tuturor ostașilor armatei române căzuți la datorie pentru apărarea țării, precum și celor căzuți în misiunile de pace în cadrul trupelor Organizației Națiunilor Unite, alături de armatele N.A.T.O., unde suntem reprezentați cu cinste.

PREȘEDINTELE FILIALEI NEAMȚ
A ASOCIAȚIEI CADRELOR MILITARE ÎN REZERVĂ ȘI ÎN
RETRAGERE

General de brigadă (rtr)
Octavian MANCU